

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 17.

(466.)

Vol. 20.

Thursday,

September 23,

2010

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Viděno osmi a letošní Mezinárodní torontský filmový festival

V roce 1972 při olympijských hrách v Mnichově byl natočen film *Viděno osmi*. Osm světových režisérů: Miloš Forman, Jurij Ozerov, Mai Zetterlingová, Arthur Penn, Michael Pfléghar, Kon Ichikawa, Claude Lelouch a John Schlesinger se dívalo z různých úhlů na olympiádu. Zároveň těchto osm snímků vypovídalo něco o mentalitě jednotlivých režisérů a o prostředí, z kterého pocházejí.

Film se stal skutečně v sedmdesátých letech hitem pražských kin. Nikoliv kvůli olympiádě, ale protože lidi mohli vidět zakázaného Formana. Mně se víc líbil film než Formanův pohled na desetiboj, na který se soustředil. Jistě, filmový divák se bavil: Rozhodčí při desetiboji s neuvěřitelnou rychlostí kmital se svou židličkou. Když startér zmáčkl kohoutek startovací pistole, ozvala se dechovka. Lidi se pokapávaly hořčicí. Všude pivo a párky. Zkrátka sranda. Pokud někdo zkusil v té době dělat film, a těch lidí nebylo mnoho, tak ho napadly desítky podobných grotesek. Jenže tehdy nebylo video a dnes můžeme vidět desítky stejných video-klipů v televizi. Zkrátka Forman předběhl dobu. Nevím, jestli k dobrému nebo ke zlému. Já jsem měl tehdy pocit, že bych nechtěl, aby se tímto směrem film ubíral. To byl však pouze můj osobní pocit.

Mě osobně zaujal Arthur Penn. Bez jediného slova se smyslem pro detail dokázal zachytit emoce, stav mysli. Svým způsobem i jakousi zlomyslnost ve sportu (radost z toho, když soupeř shodí laťku). Bylo to něco jako cit starých mistrů na obrazech.

Romantický Claude Lelouch se zabýval porážkami a Jurij Ozerov nepřekročil svůj stín: sport je úsilí a dřina. Možná, že kvůli němu ten film v Praze pustili. Osm lidí, osm různých pohledů.

Letošní filmový festival byl přesným opakem, alespoň podle toho, co jsem viděl. Nová budova, nový hotel, nové místo, kde se filmy promítaly pro tisk, ale většina filmů na jedno kopyto, podle stejného schématu. Jistě, byly zde i výjimky, ale ani jeden film mne nějak zvlášť neoslovil. Udivilo mne, že zde nebyl ani jeden český nebo slovenský film, protože třeba Hřebejkova *Kawasakiho růže* je rozhodně lepší než jeho film *Nestyda*, který byl uveden vloni. Zatím na můj dotaz, proč zde nebyl ani jeden film, od vedení festivalu nepřišla odpověď.

Hned v úvodu festivalu se představil film, který prý trhal rekordy švédských filmových pokladen *Easy Money* (*Snadné peníze*). Země, která odchovala vedle Ingmara Bergmana řadu skvělých režisérů, přišla s filmem, za který by se ani pokleslý Hollywood nemusel stydět. Možná proto ten komerční úspěch. Nic neříkající souboj arabské a srbské mafie. Hodně střelení, hodně násilí. Uprostřed toho malé děti. Člen mafie je zároveň i dobrým otcem. Přeskočím hned na polský film *Křtiny* režiséra Marcina Wrony: Mladá rodina, která bydlí v pěkném bytě. Opět malé dítě. Rodina se chystá na křtiny. Před křtinami přijede návštěva. Je to starý kamarád hlavního hrdiny. Ale hrdina je ve spojení s mafii. Není úniku. Musí se podílet na násilí, což naplňuje asi sedmdesát procent filmu.

Dalším koprodukčním filmem, na kterém se podílelo hlavně Polsko byl film Jerzyho Skolimowského *Essential Killing* (volně přeloženo: *Důvod k zabíjení*). Jak již

NATAŠA PETROVIĆ VE FILMU JUANITY WILSON *JAKO KDYBYCH TAM NEBYLA*

název napovídá, ani v tomto filmu násilí nechybí. Film se stal festivalovým hitem, takže musel být pro novináře promítán třikrát. Málo se ví, že tento režisér a malíř, který nyní žije v Los Angeles vyrůstal v Poděbradech a z této doby se zná dobře jak s Formanem, tak i s Havlem a hovoří česky. Námětem jeho filmu je terorista, který utekl z transportu na Guantanamo při zastávce v Polsku. Skolimowski se na něho ne dívá jako na teroristu, ale jako na člověka, který bojuje o přežití. Je možné, aby vůbec někde našel soucit? Bez soucitu není naděje. Žena, která ho ošetří a dá mu koně zůstává lidskou bytostí, zachraňuje lidskost ve světě, terorista umírá. Jeho rudá krev barví bílého koně. Film připomíná svým způsobem Němcovy *Démanty noci*.

Otázkou přežití se zabývá i americký film *Meek's Cutoff* (*Meekova zkratka*). Vypráví o přistěhovalcích, kteří jdou do amerického vnitrozemí. Jsou ztraceni. Zajmou indiána, ale mohou mu věřit? Nedomluví se s ním. Podvede je anebo zachrání? Ani film nedá odpověď. Na dvou filmech, které jsem viděl se podílela Makedonie. *As If I Am Not There* (*Jako kdybych tam nebyla*) natočila irská režisérka Juanita Wilson a je podle románu chorvatské spisovatelky Slavenky Drakuličové, která byla tak kritická k poměrům v Chorvatsku, že musela emigrovat v devadesátých letech do Švédska, kde nyní žije. Ve filmu jde o učitelku, která zaskakuje na venkově, když tam přijdou bosensko-srbští vojáci a muže postřílejí a ženy odvezou do koncentračního tábora, kde jsou častokrát znásilňovány. Hrdinka se snaží projít pokud možno bez odporu hrůzami, které ji obklopují. To se jí celkem daří a přežije.

Hlavní tragédie přichází po návratu do Sarajeva, kdy porodí nechtěné dítě.

Tři povídky Milčo Mančevského ve filmu *Mothers* (*Matky*) jsou tématicky zcela rozdílné. V první se jedná o holčičky, které udají nevinného člověka jako pedofila, kterého si vytvořily ve své fantazii. V druhé se jedná o mladou ženu, kde vztah k matce nahrazuje její vazbu na babičku, která žije opuštěná na jihu Makedonie. Třetí, nejdelší snímek je dokumentem o novináři Vladu Tanovském, který byl obviněn z vraždy a znásilnění tří starších žen. Tanovski sám o těchto případech psal a věděl častokrát některé podrobnosti, které ani policie nevěděla. Den po zatčení spáchal sebevraždu tak, že se utopil v kýblu s vodou. Sedm dní na to je odvolán šéf policie, který je usvědčen z korupce. Nabízí se nepravděpodobná hypotéza, že Tanovski, přestože byl usvědčen testem DNA, mohl být i obětí policejního komplotu.

Rumunský dokumentarista Andrei Ujica v *Životopise Nicolae Ceausesca* zřejmě poprvé ukazuje některé záběry ze života rumunského diktátora a jeho ženy Eleny. Můžeme vidět církevní pohřeb Ceausescovy matky z roku 1977 nebo Ceausescovu cestu do Severní Koreje, kde je na jeho počest nejen velkolepá vojenská přehlídka, ale přímo na hlavním stadionu v Pchjongjangu i spartakiáda, na niž cvičenci a diváci vytvářejí surrealistické či soc. realistické obrazy z rumunských dějin.

Svým způsobem surrealistický je i film maďarského režiséra Kornéla Mundruczó *Něžný syn - Projekt*

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 5

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor
(Czechoslovak Baptist Church);
Bohoslužby v kostele na 200 Annette St. se
již nekonají. Program budoucích bohoslužeb
bude oznámen. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/
242-0635.

Internet: <http://www.csbaptist.com/>
KITCHENER-WATERLOO: Každou
druhou neděli v měsíci v 17:00 - German
Gospel Church, 223 Union St.E.

**Moravští bratři (Moravian Brothers
Church);** Bohoslužby pouze anglicky-
neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto,
On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní
správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-
mail mkhassler@yahoo.com

**Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a
Metoda (R.C. Church of St. Cyril and
Methodius),** 5255 Thornwood Drive,
Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská
omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a
pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00
a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E.
Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/
712-0974.

**Rímsko-katolický kostel sv. Václava
(R.C. Church of St. Wenceslaus),** 496
Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby:
neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota v
měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní
správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-
5272, fax: (416) 516-5311.

**Slovenský evanjelický kostol
augšburského vyznania sv. Pavla
(Slovak Evangelical Lutheran Church of
St. Paul)** 1424 Davenport Rd., Toronto,
Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev.
Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděle: 10:45.
**Slovenský grécko-katolický kostol sv.
Marie (Slovak Greek Catholic Church of
St. Mary)** 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J
2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00
angl., 10:30 slov.

**Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran
Church of St. Luke),** 3200 Bayview Ave.
(Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan
Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-
neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch.
správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C.
Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T
1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House,
192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby:
16. října 2010 v 10:00

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče:
(Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue.
Nejbližší bohoslužby: 16. října 2010 v 17:00

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272
Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby:
17. října 2010 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish,
4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby:
3. října 2010 v 17 hod. Jan Míšek, tel. 905-
563-8547

Česká centrála cestovního ruchu

zajišťuje propagaci a
marketing České republiky jako atraktivní turistické destinace

na kanadském trhu.

Pro více informací kontaktujte CzechTourism Kanada:

2 Bloor Street West Suite 1500

Toronto, Ontario M4W 3E2

Tel.: 416/363-9928

Fax: 416/972-6991

E-mail: info-ca@czechtourism.com www.CzechTourism.com

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: slepcikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, sobota: 10:00-13:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se
nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů
slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,
ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,
pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude
porušena rovnováha, která se diskutuje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané
a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of
Canada through Canada Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities.

Patrimoine
canadien

Canadian
Heritage

Canada

Kalendář

- 25.9. (so) 17:00
Svatováclavské posvícení
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

- 2.10. (so) 17:00
Bravčové hody
1720 Barbertain Rd., Streetsville

- 2.10. (so) 18:00
3. ples klubu M. R. Štefánika
Hala kostola sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr., Mississauga

- 3.10. (ne)
Spisovatelka Věra Nosková
na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

- 10.10. (ne) 17:00
Vít Mužík - housle
Nokturna v městě, Kostel sv. Václava

- 16.10. (so) 17:00
Východná Slovak Dancer
na Bankete KSL
6 Broadway, Welland

- 17.10. (ne) 15:00
Kanadský Slavík
Dětská pěvecká soutěž
The Assembly Hall Community Centre
1 Colonel Samuel Smith Park Dr.

- 24.10. (ne) 12:30, 14:00
Společný oběda a oslava vzniku
Československa
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

28. 10. (čt) 12:00
Vztyčení české vlajky
Legislative Assembly of Ontario
Grounds, Queens Park, Toronto

- 28.10. (čt) 19:30
Toronto Sinfonietta
Jan Řezníček - viola
Eduard Spáčil - klavír
Oslava vzniku Československa
Walter Hall-Edward Johnson Bldg.
University of Toronto
80 Queen's Park

- 30.10. (so) 19:30
A Celebration of Voices
Restaurace Praha, Masaryktown

- 6.11. (so) 14:00
7.11. (ne) 14:00 a 18:00
Ve státním zájmu
Nové divadlo
Mysteriously Yours... Mystery Bistro
2026 Yonge St., Toronto

- 6.11. (so) 17:00
Kačacie hody- J.K Productions
Restauracia Cherry Hill 680 Silver
Creek BLVD

Financial

Kursovň lístek

100 Kč	5,44 CDN \$
1 CDN \$	18,38 Kč
1 EUR	1,34 CDN \$
1 CND \$	0,75 EURO
1 US \$	1,03 CDN \$
1 CND \$	0,97 US \$

Universal Currency Converter - 14. 9. 2010

1 CDN \$	18,61 Kč
1 EURO	24,66 Kč
1 US \$	19,14 Kč

CNB - 14. 9. 2010

Festival evropského filmu

Za účasti 23. evropských zemí se bude konat ve dnech od 18. do 30. listopadu 2010 Šestý festival evropského filmu. Na festivalu bude promítnuto 26 filmů. V loňském roce festival navštívilo 9000 návštěvníků a 11 představení bylo vyprodáno. Při tom měli diváci možnost vidět tři filmy, které byly oceněné na mezinárodním festivalu v Cannes.

Film podle knihy George Bradyho *Inside Hana's Suitcase* bude promítnut ve čtvrtek 23. září 2010 na Ashbury College, 362 Mariposa Ave., Rockliffe Park, Ottawa.

Turné české rockové a punkové kapely *Už jsme doma* se uskuteční ve třech městech v Kanadě. V Montrealu, v neděli 26. září 2010 v klubu L'esco, na 4467 rue Saint-Denis, v Ottawě 28. září 2010 ve 20 hodin v klubu Zaphod, 27 York Street a v Torontu ve středu 29. září v klubu Sneaky Dee's. Informaci o kapele naleznete na <http://ujd.tre.cz/>

Autorské čtení a setkání s českou spisovatelkou a novinářkou Věrou Noskovou, finalistkou literární ceny Magnesia Litera a autorkou ceněné románové trilogie "Bereme, co je" se koná ve středu 29. září 2010 - Misijní dům, Montreal, ve čtvrtek 30. září 2010 na Českém velvyslanectví v Ottawě a v neděli 3. října 2010 ve Scarborough na Masaryktownu. Více informací o tvorbě Věry Noskové naleznete na www.noskova.eu (pk-velvyslanectvi)

Rozvrh cvičení Sokola Toronto pro sezónu 2010/2011

Děti (věk 5-15 let)

Sobota: 15:45-18:00

Cvičení v tělocvičně, venku: atletika v létě, lyžování v zimě.

Sobota: 16:00-17:00

Cvičení rodičů s dětmi.

Oba programy jsou v

Steels West Gymnastic Club

601 Magnetic Drive, Unit 21

York (Dufferin Street & Steels Avenue West)

Ženy (od 16 let)

Středa: 20:00-22:00

Gymnastika, aerobics, cvičení

Muži (od 16 let)

Středa: 20:00-22:00

Posilování na strojích, cvičení, sálové sporty

Volejbal (od 16 let)

Pondělí: 19:30-22:00

K dispozici jsou dvě tělocvičny v George Harvey Institute

1700 Keele Street

(Keele Street & Eglinton Avenue West)

Členové Nového divadla v Torontu spolu s rodinou a přáteli uspořádají

OSLAVU ŽIVOTA TOMÁŠE MAŠKA 1941 - 2010

Přijďte si zavzpomínat na oblíbeného herce, režiséra, autora a kamaráda

v neděli 26. září 2010
v 5 hodin odpoledne

Mysteriously Yours Dinner Theatre
2026 Yonge Street, Toronto

Rezervace jsou nutné: tel. (416)463-3182 nove.divadlo@sympatico.ca

Kostel sv. Václava v Torontu
srdečně zve na

SVATOVÁCLAVSKÉ POSVÍCENÍ

V SOBOTU 25. ZÁŘÍ – SEPTEMBRA 2010

v kostele sv. Václava
496 Gladstone Avenue

PROGRAM:

17.00 hod. Slavná mše svatá
18.30 hod. Večeře

Taneční zábava – hraje hudební skupina Mira Letka

Vstupné: \$ 30.00 (včetně večeře)

Vstupenky po každé bohoslužbě v neděli v kostele
nebo telefonicky 416-538-2468 (paní Dana)
Doporučená rezervace!

SLOVAK CANADIAN SOCIETY OF MILAN RASTISLAVŠTEFÁNIK

Invites You to the
3rd Annual Dinner & Dance
SATURDAY, 2 OCTOBER 2010
Hall of St. Cyril and Methodius Church,
5255 THORNWOOD DRIVE, MISSISSAUGA
Tickets \$50.00
Cocktails at 18:00, Dinner at 19:00, Great Raffle Prizes
For reservations please call:
Brigita Hykel 416/225-7566, Helena Svihran 416/744-4094
Blanka - Nitra /Uniglobe Enterprise Travel 416/504-3800
Music: Miro Letko

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB
Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail: winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
17. 9. 2010 ve 4:00
Příští číslo vyjde:
14. 10. 2010**

Toronto Sinfonietta
Matthew Jaskiewicz, artistic director

in cooperation with
the Consulate General of the Czech Republic in Toronto
and the Nocturnes in the City Association

Czech Serenade

Celebrating Czech Canadian friendship on the anniversary of the birth of Czechoslovakia in a program that showcases traditional and new music inspired by Czech culture

Wolfgang Amadeus Mozart - Overture to Don Giovanni
Antonin Dvořák - Czech Suite in D major, Op.39
Alexander Rapoport - Fantasia on Czech folk songs
Philip McConnell - Czechmates for Viola, Piano and Orchestra
Maximilian Kreuz - Atmospheric Bridges for Viola and Strings

Featuring guest soloists from the Czech Republic:

Jan Řezníček, viola
Eduard Spáčil, piano

Philip McConnell - Matthew Jaskiewicz, conductors

Thursday, October 28, 7:30 pm
Walter Hall, Edward Johnson Building
80 Queen's Park, Toronto (at Museum subway, west exit)
Tickets: adults \$30, seniors \$20, students \$10
www.torontosinfonietta.com or 416-488-8057

TORONTO ARTS COUNCIL MACRO ENGINEERING & TECHNOLOGY INC. FOUNDATION SOCAN FOUNDATION

Po stopách Patrišky ze Slaného

Hrst slov na paměť Vlasty Scheybalové (roz. Provazníkové) 1926-2009
V roce 2001 vyšla paní Vlastě Scheybalové v nakladatelství Atelier IM v Luhačovicích nevelká knížka, kterou nazvala *Patriška ze Slaného aneb Čert si přece někdy schrupnul* (nedávno o ní své přítelkyni, Mileně Žofkové, řekla, že je to to nejlepší, co v životě udělala). Podařilo se jí něco mimořádného: vidět - už jako stárnoucí žena - svět kolem sebe očima dítěte. Takhle například ve své knížce popisuje jaro: *Zdá se, že naši ptáčkové opěvovali krásy své domoviny všude, kde přes zimu hopkali a zobali. S jejich návratem přibyla též mnohočlenná skupina jejich nejnovějších přátel, kteří jsou všichni dychtiví podělit se o nejlepší větve v korunách lip. Po delším pískavém domlouvání s dávnými osazenci k tomu zřejmě dostali povolení. Ale asi pod podmínkou, že podstatně přispějí k radostným melodiím, které se pak mezi pilnou prací na stavbě nových hnízdeček začnou řinout zpod pomalu se probouzející se zeleně...*

Dole při silnici už hodnou dobu kupa sedlého, černě pocákaného sněhu urputně bojovala o svoje další bytí. Bránila se do poslední chvíle a ustupovala jenom váhavě tmavými slzami, stékajícími pod krajem chodníku do čilé stružky, která rovněž směřovala ke svému zániku v dřevěném kanálku. A brzy poté se všudy byl vítr rozpomněl, že nastává doba důkladného jarního smýčení. Smiloval se nad maminčiným trápením s marastem před domem i uvnitř, vysušil chodníky i silnice a požádal vracející se slunce, aby mu osvítilo každé smítko prachu; hbitě pak všechno odfoukal do neznámých dálek a tím pořádně očistil naši zem...

Zatímco se všechno, co dýchá, připravuje na příchod jara, na dvorku vedle houpačky se tichounce sesouval k zemi náš milý Kukáček. Koště neudržel už několik týdnů, ze zestřeleného bříška mu vypadaly knoflíky, z obličej se vytratil nos i pusinka. Pak po něm zbyla jenom kaluž a v ní dva uhlíky, fajfka a klobouk. Sice jsem věděla, že to s ním jinak dopadnout nemůže, ale přece jsem nad tou smutnou hromádkou zasmušile postála. Jelikož stará teta říká, že se vždycky musíme snažit obrátit špatnou situaci v dobrou, všechno jsem vyčistila, zabalila a vložila do krabice, kde to bude čekat na příští sněh a nového sněhuláčka...

Kaštanová alej voní svěžestí jakoby čerstvě vykoupaná, keře kolem školního vrchu se už probraly ze zimního snění a ve škole nás paní učitelka učí milovanou písničku. Kam se hnu, tam si ji pro sebe broukám: 'Přijde jaro, přijde, bude zase máj, usmívá se slunko, usmívá se háj. Stříbrné své vlnky voda rozleje, rozkvetete zas růže, slavík zapěje.' Při líbezných melodiích mi srdíčko už zase skáče radostí...

V ranném mládí onemocněla záškrtem a málem umřela. Ale nevzdala se: "Nevzdala jsem se, 'zašeptám si. 'Ani tenkrát, ani teď. Dobrá kmotřička mi to řekla správně. Narodila jsem se jako šťastná holka... Brzy budu zpátky se všemi, které mám ráda. Zase budu hladit zvířátka, vonět ke kytičkám, běhat lesem a dýchat pryskyřici. Zase začnu cvičit v Sokole, učit se ve škole a bruslit čím dál tím líp... Čeká na mě strašně moc krásy, učení a radosti. Ale napřed se na to všechno musím pořádně vyspat." Hořejší dvě ukázky, myslím, dobře zrcadlí dvě Vlastiny vlastnosti, které s ní zůstaly celý život: dětsky radostný přístup k životu a schopnost vydržet, nevzdat se.

Vlasta Scheybalová se narodila ve Slaném, v rodině úspěšného živnostníka. Tam i vychodila obecnou školu, první čtyři roky reálného gymnázia a obchodní akademii, kde po skončení studia nastoupila jako sekretářka. Na akademii učil profesor František Scheybal. Vlasta a František byli oba velmi pěkní lidé. Zamilovali se do sebe. Brzy po puči byl František pozván Harvardskou univerzitou k účasti na jejím letním semestru v Salzburgu. Dostal povolení vyjet do Rakouska na tři týdny. František se už nevrátil. Odjel do Austrálie a požádal Vlastu, aby za ním přijela. Dostat výjezdní povolení samozřejmě bylo prakticky nemožné. Vlasta uprchla. Když se jí v Německu vyptávali, proč šla přes dvoje hranice a jaký měla důvod pro průchod ruskou zónou, odpověděla: "Žádný, až na skutečnost, že západní přechody jsou strašně hlídány, ale na Východ neutíká nikdo. Jedna paní mě vedla z Hřenska přes vrch, kterým prý běží pohraniční čára. Hlídky nás sice přešly, ale slyšely jsme ji včas a stačily jsme se schovat za keře u cesty. Byla tma jako v pekle a psa na štěstí neměli. Ze Žandavy druhá paní se mnou jela několik hodin vlakem do zastávky v polích a tam, slunce rovnou nad námi, jsme podběhly pod otevřenými okny četnické stanice a utíkaly o závod k blízkým závorám a polní cestou do vsi, kde už jsme byly v bezpečí." Vlasta se dostala do Austrálie, kde se s Františkem vzali a měli jednoho syna, Františka Josefa. Po letech, snad z touhy být blíž domovu, se rodina přestěhovala do Kanady (František ale strávil většinu času v USA, pracoval vlastně až do penze v Los Angeles na burze). Pak ztratili syna a za několik let odešel i František. Vlasta, která v Kanadě ušetřené peníze znamenitě investovala, se před několika lety vrátila do Slaného, kde měla sestru, Libuši Charyparovou a její dva syny, Jiřího a Jana.

Vloni, začátkem července, po delší nemoci ve Slaném zemřela. Zanechala po sobě značný majetek, který ve své závěti odkázala jednak své rodině a jednak institucím jako Univerzity of Toronto (které již před lety darovala podstatnou částku na zřízení knihovny, nesoucí jméno jejího syna - knihy o Československu a České republice, vydané kdekoli na světě - která dnes má přes dvacet tisíc titulů); nebo jako Zoologická zahrada v Praze; Appleby College Foundation, Heart and Stroke Foundation of Ontario, Schizophrenia Society of Ontario, Covenant House, Canadian National Institute for the Blind, Princess Margaret Hospital Foundation, etc. V její závěti jsou vzpomenuy i dvě krajanské organizace, kostel svatého Václava a Masarykův ústav. Její život bude vzpomenuy při mši v kostele sv. Václava v Torontu v 10:30 ráno 26. září 2010 (budeme mít potěšení slyšet člena Kanadské opery, Jana Vaculíka, doprovázeného koncertní varhanicí, paní Dagmar Kopeckou; bude zpívat mimo jiné jednu nebo dvě Dvořákovy Biblické písně). 28. listopadu bude její památka uctěna koncertem, na němž vystoupí jeden z nejpřednějších českých pianistů, Boris Krajný.

Vlasta Scheybalová žila bohatý, často bolavý život. Stopu, kterou po sobě zanechává, je hluboká a trvalá.

Josef Čermák

PRAGUE

FINE FOOD EMPORIUM

416.504.5787
638 QUEEN ST. WEST
WWW.THEPRAGUE.CA
CATERING@THEPRAGUE.CA

Viděno osmi a letošní Mezinárodní torontský filmový festival

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

Frankenstein (Tender Son - The Frankenstein Project). Mundruczó sám hraje v hlavní roli. Již úvodní scéna, kdy úspěšný režisér poskytuje rozhlasové stanici předvánoční interview během telefonického rozhovoru se svou přítelkyní a při tom řídí auto je výpovědí o třech rovinách, v kterých režisér žije. Přes veškerou úspěšnost nemá domov ani nemá pevný vztah. Při komparsu se mu na zkouškách objeví nezvládnutelný teenager, který nemá zájem o hraní, ale svým způsobem zaujme režiséra. Režisér mu dá tedy do ruky kameru. Ozve se rána a když vstoupí do studia nalezne tam pouze tělo mrtvé dívky, kterou měl komparsista natáčet. Ten však zmizí po lešení. Režisér zjistí, že se jedná o jeho syna, kterého díky kariéře opustil a který se od dětství pohyboval po kriminálech. Dvojice se pokouší ze začarovaného kruhu uniknout někam do rakouských

Alp. Není však úniku, auto ve sněhové vánici havaruje a syn režiséra zahyne.

Bez vraždy a násilí se neobejde ani ukrajinsko-německý film Sergeje Loznicy *Moje radost (My Joy)*. Jedná se o *road movie*, kde řidič veze mouku, zabloudí a dostává se do oblasti Ruska, kde je život jako v polovině devatenáctého století. Jediný, kdo má ve společnosti moc a přístup k moderní technice je zkorumpovaná policie, ale to zde bylo vždycky, jak dokládá vyprávění stařečka, který byl vojenskou policií obrán o vše, když se vracel domů po druhé světové válce v roce 1945. Loznica je spíš dokumentarista a to se projeví i ve filmu. Záběry vesničanů na trhu či prostitutek u silnice jsou skvělé. Slabší jsou hrané scény.

Ruský film *Edge (Okraj)* se vrací na Sibiř po válce, kde byli jak Němci, tak Rusové či Lotyš. Film trochu připomíná doktora Živaga, protože vše se točí okolo

parních lokomotiv. Ty však svázejí dřevo. Pro obyvatele lágru jsou však jedinou nadějí, že přijde svoboda. Film byl poctěn ruskou nominací na Oscara.

Výjimkou byly meditativní filmy zabývající se životem, stárnutím a smrtí jako ruský film režiséra Alexeje Fedorčenko *Silent Souls (Ztichlé duše)*, kdy dva muži jedou pohřbít ženu jednoho z nich podle meryského rituálu, ačkoliv nikdo z lidí ugrofinským jazykem nehovoří, protože prostě některé zvyky zůstaly, či film islandského režiséra Fridrik Thór Fridrikssona *Mama Gógó* o jeho stárnoucí matce, která má Alzheimerovu chorobu.

Určitě jiné zážitky z festivalu by měl někdo, kdo se soustředí na asijský, africký či dokumentární film. Satellite se již po léta soustřeďuje převážně na české, slovenské a východoevropské filmy. O filmu *Modra* jsme psali v předminulém čísle. A tak můžeme jen doufat, že v roce 2011 bude výběr filmů pro Torontský mezinárodní filmový festival lepší než letos.

Jak jsem napsal v úvodu, člověk nemusí být přívržencem sportu a při tom lze natočit o nějaké události skvělý film, jak se to podařilo z MS ve fotbale v roce 1966, kdy film *Gól* dostal jedno z nejvyšších ocenění Literárních novin od filmových kritiků, či *Viděno osmi*. Častěji se však stane, že o životně důležitých tématech se natočí špatný a povrchní film, čehož jsme byli svědky i letos. Slyšel jsem nedávno kritiku na Benátský filmový festival a tam si stěžovali na totéž. Možná, že je to pouze problém naší stárnoucí generace, možná, že je to problém doby a filmu vůbec.

Aleš Březina - Toronto

Ami, go home

Naše půvabná sousedka v činžáku na ulici della Cisterna odlétá pozítří domů, do Miami, Florida. Přišla k nám na americké kafe a rozloučit se a vysvětlovat, proč mizí z Říma poněkud předčasné, když dříve říkala, že tu bude do konce října.

Sandra je architektka; už vychovala tři potomky, a teď hledá v Evropě inspiraci a nápady pro svou stavební profesi; fotí mozaiky, diskutuje s Evou o římských stavebních metodách, fotografuje co neuteče na strom nebo do vody.

Minulý týden si *odskočila* do Paříže a vrátila se celá otrávená. Zažila tam velkou stávkou vládních zaměstnanců a vysvětlovala, že jakkoliv byli Frantičci vždy k turistům hrubí a neomalení, tentokrát byla její zkušenost se stávkujícími Pařížany hnusná. Městská doprava ochromena, letiště částečně nefungovalo, neochota na každém kroku.

Jelikož Sandřina brilance patří spíš do vizuální než do lingvistické říše, tak nevěděla, oč kráčí. Eva jí vysvětlovala, že Francouzi stávkovali neb vláda chce zvýšit věk odchodu do důchodu o dva roky, ze 60 na 62, ale má to být postupně až do roku 2018, jako přímý důsledek toho, že přes svou vyhlášenou potenci nerodí dost Francouzů, a tedy je málo mladých a mnoho starých.

Sandra, z USA a tedy s penzijním věkem 65, se velmi divila. Eva, znalá svých drahých Evropanů a jejich touhy po starostlivé péči státu o občany od kolébky do hrobu, o tom ani nechtěla mluvit, protože samostatná, individualistická Sandra to považovala za holý nesmysl.

„Odlétáš z Říma kvůli Francouzům?“ zeptala se Eva. Sandra řekla „moment“ a odběhla, aby přitáhla International Herald Tribune, kde byl článek o panevropském protestním hnutí a stávkách, které se budou konat koncem září v zemích EU. Stávky proti nárůstu daní, krácení sociálních dávek, snižování platů státních zaměstnanců... „A v Evropě,“ řekla rozzuřeně Sandra, „jsou vládní zaměstnanci prakticky kam se člověk vrtne! To bude strašně otravné a u toho nechci a nemusím být.“ Eva se zachechtala. „Jen se směj!“ řekla Sandra, „až strávíš pár dní na letišti; bylas teď třeba na římské poště?“

„Na římské poště jsme byli vícekrát. Je to čas, který už nikdy nedostaneme zpět! Nejlépe se k této zkušenosti hodí opona zapomnění.“

Sandra pokračovala: „Asi jsi nestrávila půl dne na dálnici zablokované nějakými protestujícími, jako se mi stalo jednou v Londýně. Já tedy nehodlám zůstat v zemi, kde lidi jdou na stávkou, aby se o ně vláda pořád starala, jako o miminka. Je to odpuzující u dospělých.“ Eva poznamenala, že toho bude víc, neb miminek je málo, a tak jejich úlohu přebírají dospělí.

Vyměnili jsme si emailové adresy, objali se a Sandra šla balit kufry.

Po jejím odchodu jsme chvíli popíjeli kafe a Eva vytočila telefonní číslo do Kanady a zeptala se na možnost přeložení letenek z Říma do Toronta po 20. září.

Řekli jí, že jí dají vědět do půl hodiny na email; a viděl jsem, jaké je to pro Evu těžké rozhodování, protože se nám život v Římě zamlouvá. A tak jsem ji ujišťoval, že u panevropské stávky taky nemusím být. A vůbec, římský prach a ovzduší nám oběma už pořádně zaprášilo plíce.

Přišel email s nabídkou dvou letenek na 21. září před polednem a večer budeme doma v Sudbury.

Kdosi zaklepal na dveře a byla to Sandra, která nám přitáhla v tašce obsah své ledničky. Tak jsem jí hned hlásil naši změnu plánu, že letíme domů o týden dřív. Sandra zajuchala, objala nás, a řekla, že generální stávka v Římě je něco, co nepotřebuje vidět, vždyť viděla katastrofický film 2012. Bude se tedy konat bez nás!

Usoudili jsme, že potřebujeme doplnit zásobu cappuccina než odjedeme, a vydali jsme se do kavárny na Isolu.

Rosťa Firla - Řím

Dr. Petr
Munk
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

Translations

EVA
MESTICOVÁ

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

NOVÉ DIVADLO V TORONTĚ UVÁDÍ KOMEDII ANTONÍNA PROCHÁZKY

Ve státním zájmu

V hlavní roli
vynálezce
Lumíra vystoupí
Antonín Procházka,
autor, režisér a herec, člen divadla
Josefa Kajetána Tyla v Plzni

Režie: Pavel Král
Produkce: Dáša Beláčíková

POZOR! HRAJEME POUZE 3 PŘEDSTAVENÍ!

Sobota 6. listopadu ve 14:00 hodin
Neděle 7. listopadu ve 14:00 a 18:00 hodin

Mysteriously Yours... Mystery Bistro Theatre
(původně "Limelight Dinner Theatre")
2026 Yonge Street, Toronto (mezi stanicemi metra Eglinton a Davisville)

Před odpoledním představením bude otevřeno ve 13:00, před večerním představením v 17:00 a bude možno si zakoupit občerstvení včetně alkoholických nápojů.

Rezervace:
(416) 463-3182 • nove.divadlo@sympatico.ca

Torontská odbočka ČSSK

pořádá oslavy

92. výročí vzniku Československa

v neděli 24. října 2010

Společný oběd je v 12:30

Program začíná ve 14:00

Oslavy se konají v Hale kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto, Ontario

Nokturna v městě

pokračují druhým koncertem v kostele sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

V neděli 10. října 2010 v 17 hodin zde vystoupí houslista

Vít Mužík

za doprovodu klavíristky

Elizabeth Acker.

Na pořadu jsou skladby Dvořáka, Suka a Mozarta

Desátý ročník Nokturen zahájil prof. Iain Scott

Přednáška byla o Mozartovi a jeho vztahu k Praze. Soustředil se na opery, které buď měly premiéru v Praze nebo tam byly napsané. Úžasné hudební ukázky z vrcholných operních světových scén byly doprovázeny výkladem a vysvětlivkami k jednotlivým zpěvákům a scénám. Po ukázkách z *Figarovy skladby* přišel *Don Giovanni* a po přestávce *La Clemenza de Tito*, kterou

Mozart napsal ke korunovací císaře. Celá přednáška byla o těchto operních dílech s různými odbočkami jako na příklad celá kantáta která byla napsána pro Josefinu Duškovou, atd. Prostě celé odpoledne jsme slyšeli úžasnou hudbu a ukázky na obrazovce s výborným výkladem prof. Scotta. Asi 50 posluchačů odměnilo přednášejícího zaslouženým potleskem a setrvalo s ním v přátelském hovoru až do večera.

A nezapomeňte že 28. října v 19:30 bude ve Walter Hall, University of Toronto koncert *Torontské Sinfonietty* na počest zrození Československa. Kromě skladeb Dvořáka a Smetany, uslyšíme české muzikanty Jana Řezníčka a Eduarda Spáčila ve skladbách A. Rapoporty a Ph. McConella.

Předplatitelé *Nokturen* mají tento koncert zdarma, neboť je zařazen do předplatného. (stále je ještě čas si předplatit celý ročník *Nokturen* 905/232-2092 www.nocturnesinthecity.com)

mk

Transcom Transport

is proud to announce
that we have joined
the ITN team
to serve you better.

Not only do
we service Eastern Europe,
but now we service the world.

The same people, as well as some new, will be proud to serve you. Dana, Jamie, Eva, Michal and Viktor are standing by for your call.

And of course Jerry continues to work in a consulting capacity.

Call (905) 362-1111

and ask for any one of us.

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN CHAMBER OF
COMMERCE AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Slovak House Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto
Otvoreno: Streda 15:00-17:00

Tel.: 416/689-9889

E-mail: info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org

Denní kronika

16. 9. 2010

Zomrel herec a bývalý český minister kultúry M. Štěpánek

PRAHA-sme/mfd-Český herec a bývalý minister kultúry Martin Štěpánek (63) spáchal samovraždu. Informuje o tom český spravodajský server idnes.cz.

Podľa neoficiálnych údajov sa zastrelil. Ministrom bol necelý rok - od septembra 2006 do januára 2007 - v tzv. prvej Topolánkovej vláde.

Martin Štěpánek sa narodil 11. januára 1947 v Prahe do rodiny herca Zdeňka Štěpánka. Po maturite študoval DAMU a účinkoval v Národnom divadle, v Činohernom klube a v Divadle na Vinohradoch.

Okrem toho sa venoval dabingu a hral vo filmoch a seriáloch, napríklad v *Hříšných lidech města pražského*.

V roku 1981 emigroval do Rakúska, odkiaľ sa presťahoval do Nemecka. Do Česka sa vrátil až v roku 1994 a niekoľko rokov pracoval ako režisér pre Rádio Slobodná Európa.

Podľa českých médií sa Štěpánek opakovane liečil zo závislosti na alkohole.

Najdrahším mestom na svete je New York

ZÜRICH-sme-Najdrahším mestom na svete je New York, vyplýva zo štúdie spoločnosti UBS, ktorá sa zaoberá ekonomickou situáciou v jednotlivých častiach sveta.

UBS porovnávala 73 miest na základe cien 122 nákupných položiek a služieb. V prvej desiatke sa umiestnili aj nórska metropola Oslo, švajčiarske mestá Zürich a Ženeva, dánska Kodaň či japonské Tokio.

V prvej dvadsiatke nechýbajú ani ďalšie európske metropoly ako Štokholm, Londýn, Helsinki, Paríž či Viedeň.

Spomedzi zámorských miest sa medzi najdrahšie mestá na planéte dostali aj kanadské mestá Montreal a Toronto, nechýba však ani Singapur, Dubaj či Sydney. Na opačnom konci rebríčka sa umiestnili indický Mumbai, filipínska Manila a rumunská Bukurešť.

Kocáb se chválil, ale přesto padl

Praha-právo-Vládní zmocněnec pro lidská práva Michael Kocáb po týdnech přetahování včera definitivně skončil ve své funkci, vláda ho odvolala.

Kocáb na své poslední tiskové konferenci řekl, že byl překvapen také tím, že ho vláda ve středu ani nepřizvala na jednání a ani se mu nedostalo jakýchkoli reakcí či výtek vůči práci. Na své působení ve funkci ministra pro lidská

práva a později vládního zmocněnce je hrdý. „Nelituji žádného ze svých kroků. A kdybych dnes stál pod barákem, přišlo a viděl bych u komína zavěšené dva squatery a pod nimi bandu vyhazovačů, mezi nimi pravcové extremisty, opět bych jim pomohl,“ bilancoval Kocáb s odkazem na případ, kdy přesvědčil squatery z pražské vily Milada, aby dům opustili. Za své úspěchy označil například antidiskriminační zákon, omluvu romským ženám za sterilizaci, zachování dotačních programů ve zdravotnictví či snahu „utlumit represivní kroky“ Řápkové. Připustil však, že „nejslabším bodem“ byla medializace výsledků práce. Kocáb se ohradil proti způsobu sesazení, podle svých slov svou rezignaci podmínil jmenováním nástupce, nikoli datem. Premiér Petr Nečas oznámil, že koalice se příští týden poradí o jménu nového úředníka.

Stop slunečnímu byznysu. Ale až příští rok

PRAHA-mfd-Od března příštího roku už neporostou na českých polích žádné nové obří solární elektrárny, kvůli kterým se lidé i experti na energetiku bojí výrazného růstu cen proudu. Vláda připravila novelu zákona a nově postaveným solárním polím přestane garantovat lukrativní výkupní ceny proudu. Zvýhodněny budou dál už jen malé projekty na střechách a zdech budov. Proud ze solárních elektráren dotují lidé a firmy v platbách za elektřinu. Díky tomu, že část plánovaných projektů nevznikne, neporoste příští rok cena elektřiny tak prudce, jak se čekalo - ušetří se tím 7,8 miliardy korun.

John probouzí agenty provokatéry

PRAHA-mfd/Jakub Pokorný, Václav Dolejší-Představte si úředníka z dopravního odboru, na kterého přišlo anonymní udání, že bere úplatky. Náhle ho navštíví člověk, který nasbíral dvanáct trestných bodů a začne si naříkat, že řidičák potřebuje k práci. A zeptá se, jestli by mu úředník nemohl pomoci. Návštěvník je ve skutečnosti policejní figurant a průběh schůzky nahrává. Je už na úředníkovi, jestli se „chytí“ a řekne si o úplatek.

Scénka popsaná Markétou Reedovou z Věcí veřejných může posloužit jako příklad, jak by mohl vypadat „test spolehlivosti“. Test prosazuje ministr vnitra Radek John a představil ho coby součást „protikorupčního balíčku“. MF DNES nyní do hloubky zjišťovala, jak by protikorupční Johnův hit měl fungovat.

Figurant při testu na rozdíl od agenta provokatéra nemůže říci: „Dám vám deset tisíc korun, když mi necháte řidičák.“

„Myslím, že se test hodí spíše na nižší úředníky“ míní Reedová, která Johnovi radí.

Diamantová svatba ve Vancouveru

Dne 29. srpna 2010 oslavili 60 let společného života manželé Antonie a Jozef Gabánkovi. Oba studovali na pražské Akademii výtvarných umění a vytvořili nesčetné množství obrazů a kreseb. Antonie navíc ještě v 86 letech předává jako učitelka své životní zkušenosti svým žákům. Do dalších let jim přejeme hodně zdraví a spokojenosti!

NELUMBO

Společnost NELUMBO s.r.o., instaluje solární elektrárny a termální systémy v České republice a na Slovensku, hledá vhodné kandidáty pro obsazení pozic v souvislosti s expanzí na kanadský trh v nové zeměpisné dceřině společnosti NELUMBO SUN ACER a vlastních kancelářské a skladové prostory v Kanadě - Ontario.

Hledáme...

Nové kolegy pro dceřinou společnost v Kanadě-Ontario

Pozice: - ŘEDITEL OBCHODNÍHO ODDĚLENÍ

- Popis pozice:
- vedení a řízení obchodníka (oblasti vyhledávání)
 - Důležitosti (příjmy a ziskové, strategické plánování)
 - komunikace s místními společníky (oblasti)
 - Získávání nových zákazníků
 - Spolupráce na přípravě marketingových kampaní, práce s veřejnými
 - web, marketing a interní komunikace
 - Kapsunické a pracovní a pracovní porady
 - Analýzy a konkurence trhu, konkurence (ve spolupráci se stávajícími)
 - práce s klienty (2 roky, vysoce kvalitní služba, zákazníkovi)
- Požadavky:
- Těch 10 let, zkušenosti, schopnost řízení kvalifikací, schopnost práce
 - v lokálních, vývoji a inovacích
 - Výborné znalosti kanadského trhu, mentalitu a zvyklosti
 - Vysoká spolehlivost ve veřejném agentu, schopnost práce, integrita

V případě zájmu ochotní-li o rozšíření personálu zaslat žádostku pro pracovní pozici, kontaktní osoba na email:

eva.kubickova@nelumbo.cz

Můžete navštívit naše webové stránky: www.nelumbo.cz

Česká a slovenská televize na internetu!

nova prima JOJ 1 2 1 2

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!

www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Dvě tečky za diskusemi v minulých číslech

Tečka první: O bratrech Mašinových a Milanu Paumerovi

V minulém čísle jsme věnovali odpovědím na článek Josefa Čermáka téměř celou první stranu. Vladimír Cícha se mne zeptal, proč jsem neotiskl i názor opačný, který by oponoval Josefu Čermákovi. Odpověď je jednoduchá: protože žádný takový názor v té době v ohlasech nebyl. Až 9. září 2010 přišel Miloš Šuchma s protiútokem: *Prezidentské zastavení anebo zbabělost* (<http://czechfolks.com/plus/2010/09/09/milos-suchma-prezidentske-zastaveni-anebo-zbabelost/>) a opět se objevila řada reakcí. Některé, a to byla tentokrát většina, s Josefem Čermákem nesouhlasily, jiné naopak mu dávaly opět za pravdu. Velmi kritický je filmový režisér Martin Vadas. Kritizuje mne, že jsem si jako redaktor neprokádroval, z kterého zdroje Josef Čermák čerpal. To skutečně dělám velice zřídkka, to bych se utopil v internetu. V tom nevidím chybu. Chyba je asi trochu jinde. V článku se spekuluje s tím, že „kdyby tam bylo dítě...“ Jenže historie nezná „kdyby.“ Dítě tam zkrátka nebylo. Takže o tom nediskutujeme. Ale byl tam jiný živý člověk, který bezesporu zemřel.

A teď, abychom se dostali k jádru sporu: Jednalo se o hrdinství?

Farář Marek Zikmund z Boskovic si vybral pro pohřební pobožnost následující text: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět? Syn člověka přijde v slávě svého Otce... a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“ Matouš 16, 24-27

Nechci se pouštět do teologických diskusí, ale v kralickém překladu je použito nikoliv slova *život*, ale *duše*. Zůstaňme však u ekumenického překladu z roku 1973. Milan Paumer nechtěl svůj život ztratit, ale chtěl se prostřílet na Západ. Nerozhodl se tedy obětovat svůj vlastní život.

Před časem jsem znal zde v Torontu Martu Gabrielovou. Vdala se a když byla v jiném stavu, lékaři zjistili, že má rakovinu. Nabízeli jedinou alternativu: přerušení těhotenství a chemoterapii. Odmítla to, zvolila jinou cestu. Narodilo se jí zdravé dítě a devět měsíců po porodu zemřela. Kdyby se rozhodla pro první cestu, nebylo by asi člověka, který by to nepochopil. Ale ona se obětovala pro někoho jiného.

Za hrdinství považuji to, když někdo dokáže nasadit svou kůži pro druhého, nikoliv když někdo dokáže někoho jiného obětovat, aby si svůj vlastní život zachránil.

Miloš Šuchma končí filozoficky: *Národu, který si neváží svých hrdinů hrozí, že nebude žádné mít, až je bude skutečně potřebovat.* Milana Paumera a bratry Mašinovy můžeme chápat, můžeme obdivovat jejich šikovnost, bojové schopnosti, pevné nervy..., ale dělat z nich morální příklad pro budoucí generace znamená, že si ceníme hlavně akční hrdiny a násilí,

Proč třeba nevyzvednout Přemysla Pittera, který zachránil během války desítky židovských a po válce německých dětí a pomáhal, kde se dalo v uprchlických táborech. Proč neocenit Ladislava Hejdánka, který v okamžiku, kdy bylo zavřeno deset předních představitelů VONSu, vzal na sebe dobrovolně vedení disentu. Statečnost spíše můžeme vidět v tom, čemu filozofové říkají „existenciální ručení“.

Pokud chceme, zde by mohl být příklad i pro budoucí generace.

Aleš Březina

Tečka druhá: Bojkotování Vladimíra Cíchy v Novém domově

V čísle 15 Satellitu Vladimír Cícha napsal článek o svých strastech s *Novým domovem*, na který Jiří Adler odpověděl v čísle 16 za redakční radu *Nového domova*. Články v nadpisech byly o tom zda jde žabomyší válku či ne. Věc je prostá, jde o bojkotování Vladimíra Cíchy v *Novém domově*, což byl také název mého dopisu redakční radě.

Když se na mne pan Cícha obrátil jako bývalého redaktora *Západu*, zda je normální odmítat všechny jeho články redaktorkou Věrou Kohoutovou, řekl jsme

mu, že to normální není a že s ním budu komunikovat.

Věra Kohoutová mně sdělila, že některé články jsou dobré, ale že Vladimír Cícha je jízlivý a slizký a že se nechová zdvořile. Vzhledem k tomu, že pana Cíchu nikdy neviděla ani s ním nikdy nemluvila, je to podivné označení, nehledě na to, že to není pravda. To že Vladimír Cícha chtěl vidět svůj článek po editování není nic nenormálního, zvláště když to byl první článek. Ale odmítnout všechny následující a napsat ať jí již nic neposílá je nezdvorné vůči potenciálnímu dopisovateli. Snad je to tím, že Věra Kohoutová je velmi vztahovačná osoba.

Protože si Věra Kohoutová najmenovala redakční radu v počtu jedenácti, je to jako trenér fotbalu, který si najmenuje hráče a běda kdyby nehráli dobře, pak si již také nemusí zahrát. Vladimír Cícha nebyl úspěšný ani u vedení MMI, který ND vydává. Minulé vedení panu Cíchovi sdělilo, že mu bude odpovězeno tiskovým výborem MMI. Odpovězeno mu nebylo, možná také proto, že v tomto orgánu seděl Petr Kohout, manžel redaktorky. Současné vedení zatím na tři dotazy pana Cíchy neodpovědělo dosud vůbec. Výše uvedené je také odpověď na otázku pana Adlera, proč jsem se do této záležitosti dostal. Že nebyl pan Adler mojí korespondencí okouzlen mu ale rád věřím.

Když jsem posílal redakční radě dopis se žádostí o vysvětlení, poslal jsem tento pro korektnost také redaktorce a pochopitelně také panu Cíchovi, o kterého se vlastně jedná. Tedy ne „o nás bez nás“, ale naopak, aby byl každý informován. To snad není nic nenormálního, ostatně i některé vědecké časopisy z mé zkušenosti otiskují občas názory členů redakční rady jako oponenturu autorovi. Nový domov ale není žádný vědecký časopis, ale noviny pro krajany, kde by se mělo komunikovat upřímně.

I když alergie redaktorky vůči panu Cíchovi je ten hlavní motiv, důležité je posoudit merit věci a to zda články pana Cíchy jsou tak nekvalitní.

Vladimír Cícha píše do exilových a nyní krajanských tiskovin již řadu let. Je to člověk, který se o literaturu, jazz a sport zajímá a také mu není lhostejná situace v Kanadě a v České republice. A to jsou předměty jeho zájmu.

V *Západu* byl několikrát uveřejněn a Josef Škvorecký v té době řekl, že Vladimír Cícha má literární talent a že by měl napsat knížku povídek, kterou by případně *68 Publishers* uveřejnilo. Píše do dalších novin a časopisů včetně *Nového domova* za předešlého redaktorství a zdá se, že redaktorům to nevadilo a nevadí včetně redaktora Satellitu, který má tak trochu na mé gusto zeleno-levicové vidění a jistě některé konzervativní články pana Cíchy způsobují, že mu vstávají vlasy na hlavě. K jeho cti ale budiž řečeno, že články uveřejní.

I redakční rada ND nebyla v názorech jednotná. Jedna členka řekla, že pan Cícha má velký potenciál, druhá řekla, že zasláná báseň se jí velmi líbí, redaktorka napsala, že básním nerozumí. Dokonce doporučenou ukázkou z pořadu *Melancholické blues*, která by se velmi hodila k výročí popravy Milady Horákové byla redaktorkou tvrdohlavě odmítnuta (na závěr tuto ukázkou příkládám).

Jiří Grosman, člen redakční rady ND ve svém článku v ND, č. 13 „Jazz a poezie na západním pobřeží“, kdy vystupoval jako hudební doprovod jazzové poezie Vladimíra Cíchy v pořadu *Melancholické blues* „napsal mj., že „vystoupení ve Vancouveru patřilo ke špičkovým zážitkům mé kariéry. ... nic se nedá srovnat s bouřlivým nadšením, se kterým vancouverská komunita přivítala Vladimírovo poezii a mou muziku. Děkuji Vladimíru Cíchovi za pozvání a jedinečný zážitek.“

Vladimír Cícha spolupracoval s vancouverským Divadlem Za rohem 20 let, kde připravil šest večerů jazzu a poezie (pět z nich z poezie jeho vlastní) a dvě dramata her.

Já sám jsem ND doporučil podle mého názoru k uveřejnění dobré články Vladimíra Cíchy o americkém spisovateli Salingerovi a k výročí jednoho z největších českých spisovatelů Karla Čapka. Opět redaktorka a redakční rada jako sehrané mužstvo, ani jedna odpověď.

Je Vladimír Cícha člověk, který produkuje nekvalitní příspěvky? Určitě ne, i když některé jsou lepší, některé méně, tak jak to je u každého dopisovatele.

Já pana Adlera neznám a nevím co v Československu dělal, ale snad si mohl odpustit přirovnání ke způsobům

používaných za vlády jedné strany. Pan Cícha v žádné redakci v komunistickém Československu nepracoval, ale o metodách by se mohl zeptat Věry Kohoutové, která zkušenost z redakce tam měla.

Před časem Josef Čermák odmítl psát do ND z důvodu redaktorky. Já jsem s ním nesouhlasil, protože si myslím, že Věra Kohoutová mu svůj názor osobně vysvětlila. V *Novém domově* se snaží, ale tato její nevraživost a předpojatost vůči Vladimíru Cíchovi a synchronizovaně i redakční rady je pro mne velkým zklamáním. Ignorování všech článků a korespondence Vladimíra Cíchy je urážlivé a značně neetické. Takto jsem skutečně myslel, že se nikdo v Kanadě chovat nebude. Dokud se situace nezmění, budu dalším, který do Nového domova psát nebude.

Miloš Šuchma

Melancholické blues (ukázka)

Vladimír Cícha

(*Pásmo jazzu a poezie*)

Hudba *Black Orpheus*

*Naše rodina podobá se v moři bárce
nechráněná je členstvím ve straně
a přece proplouvá vlnobitím podivné doby*

*Mým systémem imunním je mládí
couračky kolem zdymadla
kde trpělivost znehybňuje rybáře
u Libeňského poloostrova*

*Malá kabinka na jeho špičce
petrolejem lampy vonící
dodnes nevím kdo jí tam postavil
nám ale patřila pokřtěná polibky
pokusy o proměnu
hochy v muže
a dívky v ženu*

*Kabinka pohádková
jen pro nás a naše opojení
na stěnách fotky Emila Zátopka
za ním v závěsu Schade ...*

*V ten krásný čas mého mládí
ti běsi, věrosvěsti lepších časů
vzdělanou ženu věší
nechrání jí ani
profesionální znalost práva
a oprátku jí navlékají Češi!*

*Jací to řezníci
jaká to hovada!
a přece rodí se
podpurné petice
tohoto řezničení!*

*Po smrti nevinné ženy
volají dělníci rolníci i úředníci
ale hlavně spisovatelé
jako ke hvězdám které inspirují
hledí k šibenicím a zdá se jim
jakoby jich nebylo dost!*

Tak, jak to děláme obvykle, požádal jsem o vyjádření i druhou stranu tedy Věru Kohoutovou.

Uvedl jsem to slovy: Abych řekl pravdu, tak mě celá záležitost ... netěší...

Dostal jsem následující odpověď: Ať je tomu jakkoliv, konečně, pravda je jenom pravda. Dík, Věra.

Udržovanie hrobov

Vážení rodáci,
dovoľujem si Vás oslovit' s predbežnou ponukou na služby úpravy hrobov a hrobových miest na Slovensku v Košiciach a blízkom okolí.

Táto služba je určená pre Slovákov žijúcich v zahraničí, ktorí majú záujem o udržiavanie hrobových miest ich rodinných príslušníkov, ktorí sú pochovaní na Slovensku.

Ak Vás ponuka zaujala kontaktujte ma, rád Vás podrobnejšie informujem.

Tešíme sa na spoluprácu.

S pozdravom

Milan
upratko@atlas.sk

Piknik v Londonu

předem všeho děkování je na řadě počasí, měli jsme obrovské štěstí, že začalo pršet až po skončení sportovních utkání, a nezačalo naopak již během dne. Takže napůl nepršelo, když jsme se sešli a sportovali a fandili a přšelo až po skončení sportů a na hodování pak jsme měli k dispozici krytý pavilon.

Pochopitelně, aby průběh odpoledne probíhal ke spokojenosti všech přítomných, a to jak organizátorů tak i hojných návštěvníků (tentokrát bylo mezi námi hodně maminek i tatínků s malými dětmi což nás potěšilo) bylo zapotřebí se věnovat jak organizaci tak i materiální přípravě této akce (stoly, bbq, muzika, výzdoba, hamburgery, klobásy, párky a k tomu veškeré potřebné doplňky. I když se to nezdá tak se musí dopředu udělat to či ono a hlavně někdo to musí skutečně udělat, tak aby všecko klaplo podle přání (nakonec i to naše zbožné přání ohledně počasí nám vyšlo). A tak dovoluňte abychom poděkovali všem, kteří se podíleli na přípravě a vlastním průběhu sportovně-zábavního,

nebo snad lépe sportovně-společenského odpoledne, jsou to jmenovitě, především: Saša Faltýnek a Růžena Márová, dále pak Marie Malcová, Hana Bílá, Irena Glivická, Vlasta Moudrá, Marie Chládková, Věra Faltýnková, Lenka Kučerová, Petr Moc, Saša Glivický, Miloš Ješko, Josef Mára.

A pak tam bylo taková spousta dezertů, až oči přecházely a Pavlov pracoval, protože se všem sbíhaly sliny na tu dobrotu.

No a to je další poděkování všem ženám, které už tradičně přinášejí sponzorské laskominy, které jsou zřejmě dělány s láskou a dobrým srdcem. To se přece musí ocenit, protože dezerty byly skutečně vynikající, nejen na pohled ale i na chuť. Však také velice brzo z pultů zmizely a ostatně i další jídlo. Prostě nic nezůstalo.

Takže naše poděkování za ty všechny dobroty patří Haně Bílé, Marii Chládkové, Vlastě Moudré, Zdeně Novotné, Marii Malcové, Aničce Slámové, Marcele Mocové, Janě Perkové, Jarmile Janujové, Aleně Lešákové, Růženě Márové, Vlastě Havelkové. Byly tam i vynikající saláty od Květy Jelínkové a Věry Viznerové. Ale také vegetariánské burgry od Lenky Kučerové. Musí se prostě ocenit ta záplava sponzorů této akce. Rozhodnutí uspořádat podobnou akci je jedna věc, to závisí na několika osobách, ale vlastní provedení spočívá na daleko větším týmu z řad dobrovolníků, kteří věnují svůj čas, aby pomohli podobné společenské akci.

Protože hlavním tématem tohoto sobotního odpoledne byl sport, děkujeme všem sportovcům, kteří obětavě a hrdinně bojovali jak ve fotbale tak i ve volejbale. Obě sportovní utkání byla hrána vskutku s plným zápalem, avšak gentlemansky sportovně. Ve fotbale vyhráli Slováci (asi hodně trénovali) 2:1 a naopak ve volejbale vyhráli Češi také 2:1. Oba zápasy byly velice vyrovnané. Byla prostě radost se dívat na zápoleň týmů. Došli ti co si chtěli zahrát fotbal a volejbal, že se dali dohromady a měli navzájem potěšení ze hry, které se přeneslo i na nehrající fandky. Jmenujeme kapitány, kteří sestavili sportovní týmy: české týmy Petr Moc, slovenské týmy - Miloš Ješko. Oba společně pak ještě upravili hrací plochy.

Pak se všichni společně: sportovci i fanoušci vrhli na občerstvení, které zatím bylo připraveno, a díky dobré organizaci nedošlo k čekání. Uspokojeni byli všichni. Pak už následovaly družné hovory, podmalované českou a slovenskou hudbou.

Částečný průběh Pikniku zdokumentovala producentka českého televizního vysílání Nové Vize Markéta Rešovská, a budete ho moci shlédnout v prvním říjnovém vysílání.

Nakonec naše poděkování patří těm co došli na Piknik, a to i ze vzdálenějšího okolí Londonu - z Kitcheneru, Grand Bendu, Barrie, Sarnie, Branchtonu, a kteří při odchodu děkovali za zdárný průběh odpoledne a dobrou zábavu.

Tím končí naše děkování a nezbyvá než vám popřát libé užití posledních dnů léta. Mějte se hezky.

České a Slovenské Sdružení London

Nevolejte směrovací čísla 809, 284, a 876

Jedná se o podvod, který by vás mohl stát několik tisíc dolarů. Může se Vám stát, že dostanete vzkaz, že máte zavolat někomu z Vašich příbuzných na telefonní číslo, které začíná jedním z těchto směrovacích čísel. Když se dovoláte, bude „operátor“ hovor neustále prodlužovat. Nejedná se však o Spojené státy nebo Kanadu, ale o Dominikánskou republiku nebo některou jinou zemí Karibské oblasti a hovor se vám může prodrazdit a za několik minut zaplatíte několik tisíc dolarů.

tz

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Murray

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Co má společného malá knihovna a slavné české Dožínky v Chorvatsku?

Národ český, národ písmáků a hloubavců, se vždy vyznačoval velkou láskou ke knize. Četba mu pomáhala získávat vědomosti, otevírala mu cestu do neznámého světa, měla ho k hloubání o věcech duchovních i pozemských a tak ho přivedla do kruhu nejkulturnějších evropských národů. Knihu si s sebou brali jako největší poklad čeští náboženští emigranti a exulanti, u ní v daleké cizině nacházeli kus domova, a proto knihu opatrovali s největší láskou.....

Knihu si přivezli i naši dědečkové do dalekého Chorvatska. Ze začátku čtenářů nebylo mnoho, neboť první přistěhovali z konce 18. a začátku 19. století hladověli doma i v nové vlasti a jejich oči se dychtivě sháněly jen po skývě chleba, který si museli zajišťovat celodenní úmornou prací. Častěji se pak objevovala kniha v zavazadlech zámožnějších řemeslníků a živnostníků, kteří se do Chorvatska stěhovali po pruskorakouské válce a po okupaci Bosny a Hercegoviny. Tak se k nám dostaly a zde se zachovaly motlitby, kancionály, bible, katechismy, různé kroniky, knihy o počasí nebo stoleté kalendáře, legendy, historické povídky a ročenky. Opatřované stránky a švabach, kterým byly vytištěny, svědčily o čtenářích, s nimiž žily, a neumělá vazba potvrdila, že je celé generace opatrovaly jako největší poklad.

V novém domově však po nové české knize nebylo ani potuch, české slovo tu nebylo slyšet ani ve škole ani v kostele. Nezbyvalo než si českou knihu objednat z Čech, a to mohli pouze majetnější. Bohužel však velká část našeho lidu dokonce ani začátkem tohoto století ještě nepociťovala potřebu sáhnout po české nebo po nějaké jiné knize. Boj o přežití byl přednější než zájem o vzdělání a kulturu.

Byli však mezi přistěhovalci takoví, kteří dovedli ocenit význam knihy pro udržení národní svébytnosti, jazyka a kultury. Byli přesvědčeni, že odnárodňování lze čelit zakládáním českých spolků, četbou českých knih a po r. 1918 také českou školou. Vzali si za úkol zakládání spolků a knihoven. Tito nečetní vlastenci, buditelé a pokrokoví lidé, stáli u kolébky našeho národnostního života. Tak tomu bylo také na Daruvarsku.....

Úryvek ze knihy Josefa Matuška a Jiřího Staňové "Slovo psané i vyřčené" - ISBN 953-6607-02-6, vydané u příležitosti 100 let českého divadla v Daruvaru a 90 let knihovny České besedy v Daruvaru.

Městečko Daruvar s četnými termálními prameny leží zhruba ve středu severovýchodního Chorvatska. Rozkládá se na úpatí jednoho z hlavních masivů Slavonského pohoří. Díky zdejší termálnímu prameni a zeměpisné strategické poloze bylo území kolem dnešního Daruvaru osídleno již v pravěku. V době antické zde bylo rozsáhlé sídlo, doložené velkým množstvím archeologických nálezů. Město po pádu římské říše pravděpodobně zaniklo. V polovině 17. století dochází znovu k založení vsi, která nese jméno jednoho ze středověkých městeček - Podborje, které tu ve středověku vznikly.

Zásadní změnu provedl po roce 1760 nový majitel panství - hrabě Antun Jankovič, který byl velmi osvěcený šlechtic. Dal postavit impozantní barokní zámek a pod ním upravit rozsáhlý terasovitý park. V té době dochází k výraznému rozvoji lázeňství a patrně už na přelomu 18. a 19. století zde byl založen dnešní lázeňský park.

Mezi městy vnitrozemního Chorvatska zaujímá Daruvar přední postavení jak z hlediska stavebně historického vývoje, tak i z hlediska kulturního. Na území města se nachází velké množství chráněných antických a středověkých archeologických lokalit. Jádrem města je památkovou zónou se značným počtem chráněných kulturních památek, které dokládají stavitelské umění své doby.

Z kulturně historického hlediska je Daruvar významnou lokalitou, které by měla být věnována náležitá pozornost jak ze strany vědecké, tak i širší veřejnosti.

Dlouholetá nepřetržitá kulturní a osvětová činnost Svazu Čechů v RCH a všech spolků, které jsou v něm sdruženy, probíhá v několika oblastech. Nejstarší, a kdysi hlavní, je divadelní ochotnictví a knihovna. Každá beseda měla svou knihovnu, dnes je největší krajanská knihovna Franty Buriana v Daruvaru a knihovna záhřebská. O všechny pečuje Ústřední knihovna české menšiny při daruvarské Městské knihovně a čítárně, která do května 2007 působila v Bjelovaru. Dnes hraje hlavní roli v krajanských spolcích lidový tanec, píseň a hudba. Několik besed má své dechové hudby. Kulturní činnost doplňují výtvarníci, recitátoři, literáti, loutkáři, sóloví zpěváci a hudebníci. Kdysi měly besedy i sportovní kroužky, dnes je vystřídaly sekce technické a informační, audiovizuální a v Daruvaru výborní radioamatéři - Radioklub Jan Hus. V mnoha oblastech krajanské činnosti se konají menšinové přehlídky a pořádají se tradiční kulturní akce.

Daruvar je město s největším počtem českých krajanů. První Češi přišli na Daruvarsko už v polovině 18. století a systematické stěhování trvalo více než 150 let. Češi tvoří téměř 18% celkové populace v Daruvaru, což je zhruba 2500 lidí.

Městská knihovna a čítárna: V knihovně, která je určená především Chorvatům je oddělení věnované českým knihám a časopisům. Od roku 2007 při místní knihovně sídlí ústřední knihovna pro českou národnost v Chorvatsku.

Ústřední knihovna pro českou národnost v Chorvatsku: Knihovna měla své sídlo do roku 2007 v Bjelovaru.

Knihovna Franty Buriana: Knihovna Franty Buriana byla založena 14. 7. 1907, je otevřena dvakrát týdně a navštěvuje ji přes 90 čtenářů. Dnešní knihovna má přes 10 tisíc svazků beletrie v češtině, řadu knih pro děti a slušnou sbírku video kazet a DVD s nahrávkami českých filmů a dokumentárních snímků z besedních programů a krajanských přehlídek. Sídlí v Českém domě. Téměř celé knižní fond je získán z darů a všichni knihovníci až doposud v ní pracovali a pracují dobrovolně. Knihovnice pořádají pravidelné výstavy a přednášky k různým kulturním výročím, besedy. V péči knihovnic je i Burianova pamětní síň, který se velmi zasloužil o rozvoj knihovny.

Současnost aneb přátelství jedné malé české knihovny...

Obec Mokré se nachází na úpatí Orlických hor, poblíž známého města Opočno a svým katastrálním územím zaujímá rozlohu 589 ha. Archeologické nálezy potvrzují osídlení už z dob římské kultury.

Kultura občanů v obci je z větší části zabezpečena obecní knihovnou s internetem pro veřejnost, která je navštěvována nejen místními obyvateli a která pro děti i dospělé pořádá spoustu zajímavých soutěží, akcí, besed a přednášek. Knihovna má v obci dlouholetou tradici, její založení se datuje již od roku 1889.

Místní knihovna nese název na základě historických zjištění a bádání **Knihovna u Mokřinky**. Oficiální název je evidován od 4. 12. 2009 u příležitosti výročí 120 let vzniku knihovny. Zde, na zhruba 20 m², se odehrává prakticky veškerý kulturní život v obci.

Knihovna U Mokřinky Mokré se může pochlubit ojedinělou spoluprací se zahraniční knihovnou, ještě lépe, s první českou knihovnou na území Chorvatska, Knihovnou Franty Buriana v městečku Daruvar.

A jak to vše začalo?

Když jsem v roce 2007 navštívila poprvé Daruvar, vrátila jsem se domů úplně nadšená. Ze všeho nejvíce mi přirostla k srdci celá Knihovna Franty Buriana, vlastně hlavně knihovnice.

S knihovnou jsme navázaly přátelství a vzájemně se prezentujeme. Měla jsem tu čest tuto knihovnu prezentovat i na výstavě naší knihovny v roce 2009, pořádané u příležitosti 120 let vzniku knihovny.

V červenci tohoto roku jsem obdržela pozvání od Svazu Čechů v Chorvatsku a Jednoty - Novinově-vydavatelské instituce v Daruvaru, na slavné české Dožínky v Chorvatsku. Pozvání jsem s radostí přijala a při této příležitosti jsem mohla navštívit i naši družební Knihovnu Franty Buriana, Městskou knihovnu a čítárnu v Daruvaru a Ústřední knihovnu pro českou národnost v Chorvatsku. Ze své cesty jsem pořídila spoustu fotografií a získala další informace, s kterými bych vás ráda seznámila.

České Dožínky v Chorvatsku

K mým největším zážitkům patřila účast jako hosta na slavných českých Dožínkách, které se konají jednou za dva roky. Dožínky v Daruvaru jsou v celém světě naprosto nevídanou událostí propagující češtinu a kulturní tradice Čechů v Chorvatsku.

Dožínky jsou největší manifestací české menšiny. Je to přehlídka veškeré kulturní, osvětové, ale i hospodářské činnosti Čechů. Oslava konce žni a výraz rolnické radosti, že o úrodu je postaráno a do dalšího roku je zajištěn blahobyt. Je to oslava úspěšné sklizně obilí, požehnání chleba - základu životní existence. Je to rej mládí a krásy, ukázka pestrosti krojů, ale i pestrosti národnostního života.

Od prvních daruvarských dožínků v roce 1925, vůbec prvních českých dožínkových slavností v Chorvatsku, uplynulo již mnoho let. Dožínky se těší velké oblibě krajanů i mnoha návštěvníků z domova i zahraničí. Oslava dožínků, dožate nebo také obžínků se konala na selském hospodářství po sklizni obilí již ve středověku. Věneček, upletený z různých druhů obilí a ozdobený kvítkem a stuhami, a vonící chléb jsou podnes trvalými symboly dožínků.

Dnes jsou dožínky velkolepá dvoudenní slavnost s bohatým tanečním a hudebním folklorním programem, krojovaným průvodem s alegorickými vozy, historickými, etnografickými a výtvarnými výstavami, tradičním českým jarmarkem s ukázkou řemesel a ochutnávkou jídel. Letošní Dožínky se konaly ve dnech 17. a 18. 7. 2010. Zahájení Dožínků se konalo na terase domu Jednoty, Novinově-vydavatelské instituce, jejímž cílem je šíření česky psaného slova v Chorvatsku.

Koronou dožínků je vždy slavnostní večerní program, který se konal na Stadionu Sokol pod názvem „Obilí jsme vymlátili“. Zahájení se opět ujala paní Leonora Janotová a ke slovu se dostali i všichni významní hosté. Z rukou rolníků pak převzala dožínkový věneček. Je to starý český zvyk odevzdání symbolického věnce - kolik klásků, zrneček a kvítků na dožínkovém věnci, tolik blahobytu, hojnosti a radosti v hospodářově rodině a domácnosti. Na jevišti se pak vystřídaly folklorní soubory, které hýřily pestrostí krojů, zpěvem a tancem. Závěrem všichni účinkující zatančili slavně „Horácké kruhy“. Atmosféra byla úžasná a potlesk přímo strhující. Nejpůsobivější částí dožínků je dožínkový průvod krojovaných skupin a alegorických vozů. V čele průvodu jsou symboly dožínků: věneček upletený z různých druhů obilí a ozdobený kvítkem a stuhami, chléb se solí - výraz úcty, vstřícnosti a přátelství ke všem dobrosrdečným lidem, a dožínková májka, kterou společně nesou představitelé všech Českých besed Svazu Čechů v Chorvatsku.

Na vozech ozdobených obilím se předvádí setí, žnutí, mlácení obilí cepy, ruční mlátička obilí, foř, kamenný mlýn, kovárna, chlebová pec. K tomu patří i odpočinek na poli, nabízení buchet, lidová veselice a česká hospoda. S vozy se střídají skupiny tanečniců se zpěvem a tancem v původních i stylizovaných krojích.

V samotném průvodu se tisícům diváků představilo 904 krojovaných účastníků, 13 dechových hudeb a 11 folklorních hudebních skupin.

Nedělní odpolední folklorní programy probíhaly na několika místech. Návštěvníci mohli shlédnout přehlídku tanečních a hudebních skupin Českých besed, ale také hostů z České republiky.

Po oba večery se konala na místním hřišti lidová veselice s pivem a bramboráky. Dožínky roku 2010 se vydařily. Počasí přálo a návštěvníci se rozcházeli v pozdních večerních hodinách unavení, ale spokojení. Snad každý si nesl na památku kytičku z obilí, ozdobenou květy v národních barvách - modrá chrpa, červený vlčí mák a bílá kopretina, nebo panenku z kukuřičného šustí či lahvičku slivovice. Co si však každý odnesl určitě, byl zážitek z celého dne, pocit sounáležitosti, přátelství a přání, aby tato tradice trvala ještě hodně dlouho.

Bylo moc příjemné se vrátit na místa, která jsem si pamatovala. Mohla jsem si prohlédnout Městskou knihovnu, Ústřední knihovnu pro českou národnost v Chorvatsku a hlavně jsem se těšila do Knihovny Franty Buriana. Měla jsem možnost pohovořit s knihovnicemi, setkat se s dalšími lidmi, navázat nová přátelství. Vrcholem však byly samotné dožínky, které mne uchvátily. Nejen svojí krásou a nadšením všech účinkujících, ale také perfektní organizací. Myslím, že kdo jednou navštíví Daruvar a dožínky, určitě se sem zase vrátí. Je to i mým přáním.

Fotografie z Dožínků a návštěv knihoven je možné shlédnout na www.obecmokre.cz/knihovna nebo www.jednota.hr, <http://savez-ceha.hr>, které jsou v českém jazyce.

(Zkráceno)

**Dagmar Honsnejmanová,
Knihovna u Mokřinky,
Česká republika**

Češi zahájili úvod kvalifikace na evropský šampionát potupnou prohrou 0:1 s Litvou Další fotbalová facka

Český fotbal kráčí od prohry k prohře, stává se stále menší a menší, potápí se do hlubin. Bohužel! Na letošní mistrovství světa do Jihoafrické republiky se neprobojoval, už třetí rok za sebou nebude mít klubové zastoupení v Lize mistrů a ze čtyř týmů se pouze Sparta dostala do Evropské ligy, kde však absolutní elita chybí. Všechno se mělo alespoň trochu k lepšímu obrátit vstupem do kvalifikace mistrovství Evropy 2012, v jejímž úvodu mužstvo České republiky v Olomouci čekala Litva. A nic na tom nemění ani skutečnost, že Litevci ve svém kvalifikačním startu čtyři dny před příjezdem do Olomouce na domácím hřišti uhráli bezgólovou remízu proti Skotsku. Naopak v předchozí kvalifikaci prohráli na Kanárských ostrovech a ve světovém žebříčku figurují až na dvaapadesátém místě...

Deset měsíců od loňského podzimu měl reprezentační trenér Michal Bílek na to, aby jeho svěřenci naladili správný herní styl i formu. Tahle doba přinesla šest mezistátních zápasů, z nichž jen dva byly vítězné, tři skončily prohrou a jeden nerozhodně. Přičemž ani v jednom střetnutí nenastoupili čeští fotbalisté proti špičkovému soupeři a ani jednou nepodali špičkový výkon... Přesto sportovní veřejnost byla natěšená, olomoucký Andruv stadion se pyšnil vyprodaným hledištěm s 12038 diváky a experti volali do světa: "Začíná nová éra českého fotbalu!" K dispozici bylo v čele s uzdravenými hvězdami, režisérem hry Rosickým a kanonýrem Barošem, vše co současný český reprezentační fotbal může mít. Snad až na operovaného stopera Sivoka a dalšího pilíře zadních řad Ujfališeho, který v Atletiku Madrid sice stále září, avšak s reprezentací už skončil a pokusy šéfu národního celku o jeho návrat se zatím neseťkaly s příznivou odezvou... Bílek zvolil systém 4 - 2 - 2 - 2, tedy s dvěma defenzivními záložníky Polákem a Hübschmanem, třebaže úkol byl nad slunce jasný: "Litevce doma porazit! Koho už jiného?"

Mírná převaha českého celku netrvala dlouho. Protivník jí čelil očekávanou a zhuštěnou obranou, ale i nebezpečnými protiútoky. Tohle možná trochu vypadá jako fotbalová fráze, leč herní projev Litevců byl nesmírně účinný. Rychlost, přesnost a přímočarost, hbité přenášení hry na dálku. A čeští obránci i záložníci si s tím nevěděli rady a začali fatálně chybovat. Velkou šanci Panky ještě správným vyběhnutím vyřešil brankář Čech. Ale ve 26. minutě Stankevičius z pravé strany pohotově odcentroval a Šernas zcela volný mezi stopery Hubníkem a Kadlecem zamířil do pravého rohu v české síti! Nejen tímto gólem jako vystříženým z učebnice Šernas, který obléká dres polského Widzewu Łódź, dělal časté problémy českým zadákům.

Ze strany českého mužstva v prvním poločase stály za pozornost dobré příležitosti Fenina, ale hlavně zákrok na tohoto útočníka, který přinesl hodně diskutovaný pokutový kop. Trenér hostů Raimundas Žutautas po utkání konstatoval: "Takové penalty se pískají jen pro domácí hráče..." A mimochodem Martin Fenin přiznal: "Zkusil jsem to a vyšla z toho penalta..." Ve 40. minutě se k ní postavil nejlepší střelec mistrovství Evropy 2004 v Portugalsku Baroš a v momentě, kdy se tribuny chystaly z plných plic zakřičet gól, napálil míč přímo do brankáře Karčemarskase jako hluchý do vrat! Michal Bílek později řekl: "Na pokutový kop chodí ten, kdo si věří. Vzal to na sebe Milan, ale takhle to dopadlo." A Tomáš Galásek, který se před utkáním slavnostně loučil se svou jedenáctiletou reprezentační kariérou k tomu smutně přidal: "Takový borec jako je Baroš, byl měl proměnit."

A očekávaný drtivý tlak po změně stran? Dlouho se nekonal téměř žádný, protože naprostá většina českých akcí končila v přehuštěném obranném prostoru fotbalistů Litvy. Plašilova tvrdá střela z dálky skončila těsně vedle a Hubníkova hlavička z dobré pozice byla příliš slabá. Trenér Bílek o přestávce neudělal jedinou hráčskou změnu a se střídáním začal až půlhodiny před koncem zápasu. Postupně Necid přišel za Fenina, Štajner za Poláka a Bednár za Pudila. V závěru měl tedy český celek na hřišti čtyři útočníky a svůj tlak skutečně vystupňoval. Z několika šancí měl největší v poslední minutě utkání Necid, který stál sám před Karčemarskase, ale jen trefil skvěle reagujícího litevského brankáře!!! Na tribunách to jen zašumělo a fanoušci si řekli: "Co víc jsme ještě chtěli?" V pětiminutovém nastaveném čase běžel do trestného území soupeře dvakrát hlavičkovat i brankář Čech, avšak na kruté prohře 0:1 a pískotu nespokojeného publika to už nic nezměnilo.

Trenér týmu Litvy, Raimundas Žutautas konstatoval: "Český tým nás nepřekvapil ničím. Většinu zápasu jsme odehráli na své polovině, ale důležité je to, že jsme vyhráli. Nejvíc musím pochválit našeho brankáře Karčemarskase." Trenér Michal Bílek netajil své zklamání: "Chtěli jsme se před soupeřovu branku dostávat po stranách, ale nedařilo se nám to. Ovšem nejvíce jsme selhali v koncovce a na smůlu se vymlouvat nemůžeme." Bílek i vzhledem k už vzpomínaným nepřesvědčivým výkonům svých svěřenců v předchozích utkáních, se dostal pod velký tlak médií i veřejnost, avšak možnost své rezignace jednoznačně odmítl. "O tom, že bych odstoupil, neuvažuji ani trochu," zdůraznil český kouč. O to víc sebekritiky zaznělo z úst kapitána českého celku Tomáše Rosického: "Měli jsme mít daleko víc příležitostí a to že se tak nestalo, je moje vina. Je to moc špatné a kdybychom na příště neuspěli ani proti Skotům, kvalifikace na mistrovství Evropy by pro nás byla asi už ztracená."

A to je pravda! Česká republika se střetne se Skotskem 8. října v Praze.

JAROSLAV KIRCHNER, Olomouc

Rusko-Slovensko 0:1

Moskva-sme-Vladimír Jurkovič-Slovenskí fotbalisti v priebehu piatich dní zvládli dva odlišné taktické štýly so súpermi rozdielnej výkonnostnej úrovne.

Po víťazstvách na Pasienkoch a v Moskve zhodne 1:0 rozbehli svoju kvalifikačnú skupinu na EURO 2012 nad očakávanie. Najmä v Moskve tím trénera Vladimíra Weissa dokázal, že by si zaslúžil na Slovensku širšiu divácku podporu.

S bezradným úsmevom sa na ňu po prípravných zápasoch nepriamo sťažoval aj Miroslav Stoch, ktorý svoj názor futbalovo vyargumentoval sympatickým spôsobom. V oboch zápasoch patril k najlepším. Návrat k tímovej pokore symbolizoval v Moskve Martin Škrtel. Na ihrisku excelentný výkon, ktorým strhol aj mladšieho Salátu. Škrtel si odpustil zbytočnú komunikáciu s rozhodcami, namiesto nej v mixzóne nenútené zrušil mediálne embargo a pokojným hlasom sa vracal k rozhodujúcim momentom. "Tým bol gól Miňa Stocha. Dôležité bolo, že sme ustáli nápor súpera v oboch polčasoch. Rusi hrali veľmi rýchlo, neuchyľovali sa k nakopávaniu lôpt, vidno na nich prácu trénera Advocaata, ktorú som spoznal na vlastnej koži počas pôsobenia v Zenite Petrohrad." Chceli sme štyri body, ale máme šesť. Je to fantastické. Nemyslím si, že nám pred týmto duelom niekto veril. Sme však ešte stále len na začiatku cesty. Tieto víťazstvá musíme potvrdiť aj v ďalšom dvojzápase proti Arménsku a Írsku," povedal Škrtel.

Šťastný kouč

Šťastný slovenský tréner Vladimír Weiss v návale prvej radosti slúbil hráčom všetko možné, no najskôr to mohol byť odlet z letiska Domodedovo. „Nemohli sme sa púšťať do otvoreného celoplošného boja, na krajoch obrany sme nemali takú kvalitu ako súper. Dali sme však nádherný gól a potom sme viac-menej kontrolovali hru.

Slovenský tréner dobre odhadol situáciu, zahustil stred poľa defenzívnymi typmi. Karhan sa mu pri návrate do zostavy odvrátil klasicky precíznym pozičným výkonom. Popri Škrtelovi, ktorý chladnokrvne rušil útočné akcie Rusov sa skvele držal mladý Kornel Salátu.

Obraz hry i keď na oveľa vyššej úrovni pripomínal piatkové Pasienky, keď sa Slováci dlho trápili s defenzívou Macedóncov. Tréner Ruska Dick Advocaat s ľútosťou konštatoval, že práve jeho mužstvu chýbal tímový duch aký ukázali Slováci v oboch prípadoch. Hru svojich nezatrtil, no vystríhal, že stratené body z Moskvy ich môžu mrziť.

Z ruskej kabíny vyšlo viacero hráčov bez zastavenia. „Mne stydno, hanbím sa,“ vysvetľovali svoje úniky pred novinármi so sklonenými hlavami.

Tak ako sme mali šťastie pri Aršavinovej tutovke sme mohli z brejkov streliť ďalší gól-dva. Ak by najmä Hološko dokázal v plnej rýchlosti využiť precízne presnejšou prihrávkou.

Dvě hospody na jednom rohu naproti AGO

(Dundas a McCaul)

v místě, kde je piva jako šafránu!

Na pípě jsou desítky evropských piv a mezi nimi
Pilsner Urquell a Czechvar!

K tomu jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin & Redemption

136 McCaul ST.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

We ship cars
Worldwide.
We also do
Direct Consolidation
to Prague.
More importantly,
We will look after you.

We have garnered and nurtured a solid reputation for confidentiality, reliability, competitive rates and customer service.

Take the worry out of shipping and get in touch with us today - We'll always be there for you.

In Toronto call: 905.265.0882
www.awfforwarding.com

Liga majstrov Chelsea vyškolila slovenského nováčka zo Žiliny 1:4

ŽILINA-sme-Pavol Spál-Vypredaný štadión Pod Dubňom vyšešákovany v štýle šampiónov. Úvod podľa scenára. Tridsaťdva žilinských tínedžerov odušu zamávalo plachtou, zaznela podmanivá znelka. Žilina vstúpila medzi futbalovú šľachtu. Vôbec po prvý raz v histórii.

Mal to byť nerovný boj. Nečudo. Veď ročný rozpočet Žiliny je približne sedemdesiatpäťkrát nižší ako anglického šampióna z Londýna. Úvod nenaznačil, že pôjde o súboj tímov z rozdielnych galaxií.

Domáci potvrdili slová trénera Pavla Hapala, že nezalezu do šestnástky. Nezlakli sa a začali zhrta, odvážne. Guldán sťahovačkou okabátil Maloudu, Bello jasličkami zahanbil bývalého spoluhráča Martina Škrtela z Liverpoolu Benayouna.

Potom však prišla realita. Krutá. Po úniku a prihrávke Anelku zarmútil Žilinčanov Michael Essien. Chelsea pak z úniku Nicolasa Anelku opäť trestala. Francúzsky útočník robil žilinskej obrane najväčšie problémy. Pohyboval sa na hranici ofsajdu, rýchlym pohybom robil z domácich štatistov. A dával góly.

Keď v úvode druhého polčasu pridal štvrtý gól iba dvadsaťročný anglický mladík Daniel Sturridge, hrozil poriadny výprask. I Žilina sa však dočkala gólu. Po nedorozumení brankára Čecha dorazil loptu do siete tridsaťročný slovenský reprezentant Tomáš Oravec.

Strašil je loňský Eindhoven, tentokrát však Sparta premiéru neztratila

Praha-Sport.cz-Pavel Dosadil, Zdeněk Pavlis-Je to nečekané víťazstvo. Fotbalisté Sparty si trochu vylepšili bilanciu v evropských pohároch a teprve potretí v histórii porazili italského soupeľa. Domáci výhra 3:2 nad Palermom jim navíc v premiére Evropskej ligy vynesla cenné tri body do tabuľky skupiny F. „Víťazstvo nad takovým súperom nám psychicky určite hodne pomôže,“ pochvaloval si autor víťazného gólu Václav Kadlec.

Klíčovým mužom zápasu bol všeušiel Jiří Kladubský, ktorý na prvý gól prihrál Wilfriedovi a druhý dal hlavou po centru Pamiče sám. A to se teprve tesne pred zápasom dozvedel, že po zranení Vacka se přesouvá z pravého kraje obrany do středu zálohy.

„Gól a asistence, to je takový bonus. Snad jsem trenéry přesvědčil, že mi střed zálohy sedí. Já se ale snažím i v obraně, neurážím se, když tam musím zaskakovat,“ ujišťoval Kladubský.

„Naše vítězství se rodilo již během týdne, kdy jsme si vyhodnotili nasbírané informace o Palermu a připravili taktiku. Věděli jsme o soupeři dost a hledali jen vhodné hráče, kteří budou schopní stanovenou taktiku splnit,“ děkoval kouč Chovanec také svým pozorovatelům a asistentům.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.16.satellite1-416.com

www.16.zpravy.ca

863 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Fotbalová Gambrinus liga

V 8. kole v pátek porazil Liberec vysoko Ostravu 4:1 a v sobotu zdolala Sparta Jablonec před 6304 diváky brankou Kucky z 87. minuty 1:0. V druhém sobotním utkání porazilo Slovácko České Budějovice 2:0. Hradec před zaplněným hledištěm hrál v neděli v Malšovicích se Slavií 0:0. Za to skvěle hrající Plzeň rozstřílela v druhém poločase nováčka z Ústí 7:0. Nedařilo se ani Teplicím doma a prohráli s Brnem 1:2. Bohemians v Edenu zvítězili nad Příbramí 1:0. V pondělí dohrávce pak Olomouc hrála s Boleslaví bez branek.

TABULKA

1. Plzeň	8	7	1	0	24:5	22
2. Olomouc	8	4	4	0	15:5	16
3. Sparta	8	5	0	3	14:5	15
4. Boleslav	8	4	2	2	11:6	14
5. Jablonec	8	3	2	3	10:9	11
6. Teplice	8	3	2	3	9:10	11
7. Liberec	8	2	4	2	11:9	10
8. Slavia	8	2	4	2	9:10	10
9. Slovácko	8	3	1	4	9:11	10
10. Bohemians	8	2	3	3	8:10	9
11. Hradec	8	2	3	3	5:8	9
12. Příbram	8	2	3	3	3:6	9
13. Budějovice	8	1	5	2	5:9	8
14. Ústí	8	2	2	4	5:16	8
15. Brno	8	2	0	6	8:20	6
16. Ostrava	8	1	2	5	6:13	5

Slovenská Corgoň liga

V Bratislavě v tradičním derby hrál Slovan s Trnavou 1:1, když obě branky padly až v závěru. Za Slovan dával branku v 80. minutě Kiss, za Trnavu vyrovnal Wellington. Žilina si zajistila vítězství dvěma góly v prvním poločase. Za Prešov po přestávce snížil Bučko. Nitra prohrála stejným výsledkem doma s Ružomberkem 1:2 a Zlaté Moravce se rozešly s Dunajskou Stredou s plachtou 1:1. 75 minut čekali diváci v Košicích na branku, kterou vstřelil Jurčo. Ta jim však stačila k zisku tří bodů. Jedinou branku Banské Bystrice vstřelil proti Senici Mouhamadou Seye v 43. minutě.

Tabuľka

1. Žilina	8	4	4	0	14:7	16
2. Ružomberok	8	5	1	2	8:6	16
3. Senica	8	5	1	2	9:8	16
4. Trnava	8	4	3	1	12:4	15
5. Slovan	8	4	2	2	15:7	14
6. Moravce	8	3	3	2	8:8	12
7. Bystrica	8	3	2	3	7:6	11
8. Nitra	8	3	2	3	9:13	11
9. Dubnica	8	2	1	5	7:13	7
10. Košice	8	1	3	4	4:9	6
11. Dun.Streda	8	1	2	5	7:13	5
12. Prešov	8	0	2	6	4:10	2

Na Slovensku začal hokej

1. kolo: Martin-Poprad 3:2 po predl., Trenčín-Zvolen 2:1 po sam.naj., Skalica-Nitra 2:4, Ban. Bystrica-Žilina 2:3, Slovan-Košice 2:0, HK Orange 20-Martin 1:5.

2. kolo: Poprad-Košice 0:1 po sam.naj., Žilina-Slovan 1:5, Nitra-Ban. Bystrica 0:3, Zvolen-Skalica 5:2, Martin-Trenčín 8:2.

3. kolo: Trenčín-Poprad 1:0, Skalica-Martin 1:2, Ban. Bystrica-Zvolen 2:1 po sam.naj., Slovan-Nitra 1:2 po sam.naj., Košice-Žilina 6:0.

4. kolo: Poprad-Žilina 0:4, Nitra-Košice 2:4, Zvolen-Slovan 4:0, Martin-Ban. Bystrica 1:4, Trenčín-Skalica 2:3 po sam.naj., Košice-HK Orange 20 8:2.

Tabuľka

1. Košice	5	3	1	0	1	19:6	11
2. Martin	5	3	1	0	1	19:10	11
3. Bystrica	4	2	1	0	1	11:5	8
4. Zvolen	4	2	0	2	0	11:6	8
5. Slovan	4	2	0	1	1	8:7	7
6. Žilina	4	2	0	0	2	8:13	6
7. Trenčín	4	1	1	1	1	7:12	6
8. Nitra	4	1	1	0	2	8:10	5
9. Skalica	4	0	1	0	3	8:13	2
10. Poprad	4	0	0	2	2	2:9	2

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

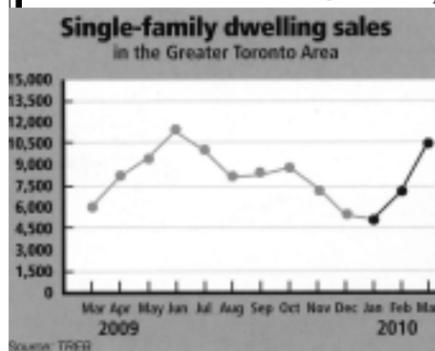
analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview
Realty Inc. Brokerage
416 483-8000
direct 416 443-9268
www.brankovsky.com
e-mail:
rosti@brankovsky.com

FALL & WINTER

AIRLINE TICKETS SALE TO EUROPE

HEART
OF EUROPE
HOLIDAYS

DIVISION OF

UNIGLOBE
Enterprise Travel Ltd.

1221 YONGE STREET
(BY SUMMERHILL SUBWAY STATION)
TORONTO, ON M4T 2T8

Phone: 416-504-3800

Toll free: 1-800-825-75

Heart of Europe Holidays: 416-504-6399

Fax: 416-363-2205

blanka@premiergroup.com

dagmar@premiergroup.com

Business Hours:

Mo-Fri: 9:00am-5:00pm

Sat: 9:00am-3:00pm

A GETAWAY THAT'S MORE THAN JUST A HOLIDAY!!!
ADVENTURE TRAVEL – EXOTIC TRAVEL
LUXURIOUS TRAVEL – ROMANTIC TRAVEL

TRAVEL AND MEDICAL INSURANCE, AIRLINE TICKETS

WWW.TICO.CA #1810380